

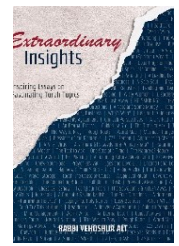
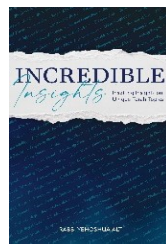
רעיונות מדהימים

פרשת בא תשפ"ב, עלון מס' 418

להצטרפות לאלפי המנויים ולקבל את העלון חנם, לשלוח הערות או תגובות, נא ליצור קשר עם הרב יהושע אלט בכתובת yalt3285@gmail.com. העלון מתפרסם בשש יבשות וביותר מארבעים מדינות ברחבי תבל.

לעילוי נשמת יהושע אריה לייב הכהן בן יונתן חיים

כדי לרכוש אחד מהספרים (באנגלית) של המחבר (עותק או ספר אלקטרוני) ולקבל אותו במשלוח עד דלת ביתך, אנא שלח דוא"ל לכתובת yalt3285@gmail.com או בקר בכתובת <https://amzn.to/3eyh5xP>.

This newsletter can also be viewed at <https://bit.ly/3z6ichJ>

Pour voir ou télécharger la version Française: <https://parshasheets.com/?s=Fascinating+Insights>

אפשר לקרוא את עלון זה בעברית באתר: <https://bit.ly/3mGmEOZ>

המחבר מרשה ומעודד לכל מי שרוצה להעתיק ולהפיץ את העלון לזכות את הרבים.

יהודי עדין

אנו אומרים בשחרית ביום שני וחמישי "אחינו כל בית ישראל בצרה ובשביה...המקום ירחם עליהם ויוציאם מצרה לרוחה," אחינו, כל משפחת ישראל הנמצאים במצוקה ובשבי...ה' ירחם עליהם וירחיק אותם, מצוקה עד הקלה. הנוסחה הזו נראית בעייתית שכן מדוע כתוב בה כל בית ישראל, אם לא כל היהודים במצוקה ובשבי? התשובה היא שכאשר מספר קטן של יהודים בצרות, אנו חשים את כאבם כאילו כולנו נמצאים במצב הזה.

בשנת 1898 אירעה שריפה בעיירה בריסק שגרמה להרס המוני. ר' חיים בריסקר (1853-1918) עשה ככל יכולתו להעמיד את המשפחות שנפגעו מהשריפה על רגליהן. בנוסף, במשך התקופה שלאחר השריפה הוא לא ישן בביתו אלא על רצפת המסדרון של בית הכנסת. כאשר משפחתו התחננה בפניו לישון במיטתו בבית, הוא אמר, "איך אני יכול לישון על מיטה בבית שלי כשלהרבה יהודים אין קורת גג לביתם?"

לאחד מתומכיה של מגדל אור היה חתן אורי פרידמן שניהל עסק לספנות מניגריה. ממשלת ניגריה הייתה חייבת לו מיליוני דולרים ולא הספיקה לשלם לו עבור שירותיו, מה שגרם לו כעת להיות על סף פשיטת רגל. כמה ימים לפני ראש השנה פגש אורי את ר' גרוסמן באירוע אי שם בארץ. אורי סיפר לר' גרוסמן את המצב וביקש שיתפלל בשבילו. מכיוון שאורי הכיר את מנהל הלשכה של נשיא ניגריה, ר' גרוסמן אמר לאורי לומר מנהל הלשכה שאתה מכיר איש קדוש שגר בארץ הקודש שרוצה לבוא ולברך. זמן קצר לאחר ראש השנה התקשר אורי לר' גרוסמן ואמר לו שקיבל הודעה שנשיא ניגריה מעוניין מאוד לפגוש את האיש הקדוש מארץ הקודש. זמן קצר לאחר מכן, הם יצאו במטוס פרטי לניגריה. בשדה התעופה בניגריה, פגשו אותם 15 קציני צבא ולאחר מכן הובלו ללימוזינה אשר לוותה על ידי שוטרים עד שהגיעו לארמון. במשך השעה וחצי הבאות קיבלו השרים וחברי הממשלה כל אחד ברכות אישיות מר' גרוסמן. אחר כך הוא לווה לחדר מפואר שבו ישב לצד הנשיא. לאחר שיחה מסוימת העניק ר' גרוסמן מתנה מיוחדת לנשיא ניגריה. הנשיא כל כך התרגש עד שהוא קם מכסאו והתיישב על הרצפה לפני ר' גרוסמן, מקפל את רגליו תחתיו והניח את ראשו על ברכיו של ר' גרוסמן. "בברך אותי קדוש בבקשה," הוא

הפציר. ר' גרוסמן הניח את ידיו על ראשו של הנשיא ובירך אותו. אז אמר ר' גרוסמן לנשיא שהאיש שאיתו בא, אורי, עוזר לו בעבודת הקודש שלו בישראל. "שמעתי שהוא מתמודד עם איזשהו אתגר כאן בניגריה. לכן אני מבקש שאם יש משהו שתוכל לעשות כדי לעזור לו, בבקשה תעשה זאת." הנשיא אמר שהוא יעשה כל שביכולתו. לאחר פרידה מכל הלב, הם היו בטיסת חזרה לישראל. שבועיים לאחר מכן קיבל אורי את מלוא הסכום שהיה חייב לו ממשלת ניגריה.

פעם מישהו דחף את ר' דוד סולובייצ'יק לקבל תלמיד מסוים לישיבה. ר' דוד אמר שהילד יכול ללמוד בבית המדרש אבל לא יכול להתקבל לישיבה. האיש שאל בחוסר אמון אם הוא יכול ללמוד בבית המדרש, מדוע הוא לא יכול להצטרף לישיבה. אמר לו ר' דוד שהוא מתפלל ובוכה על הצלחתו של כל בחור בישיבה. "אבל עכשיו, כשהגעתי למכסה של מה שאני יכול להתמודד איתו, אני לא יכול להתפלל אפילו בשביל ילד אחד נוסף."

מזבח חלופי

בשנת 1925 התקיימה חילופי מכתבים מעניינת בין ר' יוסף חיים זוננפלד (1848-1932), רבה הראשי של ירושלים, לבין ר' שמעון סופר¹ (1850-1944), רבה של ערלאו, הונגריה, על האפשרות להחזיר את המזבח על הר הבית על מנת לאפשר הקרבת קרבנות גם בהעדר בית המקדש. ר' שמעון סופר כתב: "מאחר שה' נתן בנו חסד בעיני שליטי ארץ ישראל המאפשרים לנו לנהל את עניינינו ככולו על פי התורה, אולי הגיע הזמן לשקול הקמת המזבח על הר הבית ולהקריב עליו קרבנות כפי שנעשה בתחילת בית המקדש השני כאשר הובאו קרבנות לפני שבית המקדש נבנה מחדש (עזרא ג:ב-ו). עוד נאמר בירושלמי כי בית המקדש יבנה בתחילה במינימום של מזבח שניתן להקריב עליו קרבנות... (לאחר מכן, מפנה ר' שמעון סופר את ר' יוסף חיים להערות תוספות יום טוב למשנה במעשר שני ה, ב. הוא גם מזכיר את חילופי הדברים בעניין זה בין אבותיו - ר' עקיבא איגר והחת"ס - כפי שנרשם בשו"ת חתם סופר, יורה דעה 236, ודעותיהם של רשויות אחרות המובאות בחיבורו התעוררות תשובה ד:כט.) אם רבני ירושלים יבקשו במשותף רשות מהשלטונות הבריטיים בעניין זה, אין ספק שזה יינתן. כסף הוא לא עניין כי כל היהודים יתרמו בשמחה... את ההלכות בפועל לגבי נהלי ההקרבה והכהנים ניתן לדון על ידי חכמי ארץ ישראל ולהכריע על ידי הרוב..."

ר' יוסף חיים מסר בתגובה במכתב: "חוששני שהודעתך שגויה לגבי רצונה הטוב של הממשלה לאפשר לנו לנהל את עניינינו בהתאם לתורה. אספר אירוע קטן הממחיש את מצב העניינים האמיתי. כשהגיע לכאן הנציב העליון, סר הרברט סמואל, לפני מספר שנים, שלחתי לו מכתב בבקשה לאפשר לנו להציב שלט על הכביש המוביל להר-הבית כדי להזהיר את היהודים מאיסור התורה להיכנס להר-הבית. במצב הנוכחי שלנו של טומאה. רבים אינם מודעים לאיסור זה וכתוצאה מכך עוברים על איסור כרת. הסברתי לנציב את חומרת האיסור אבל הוא דחה את הבקשה הזו כי שלט כזה פוגע ביהודים חסרי דת. חוץ מזה, שטח המקדש נמצא ברשות הערבים כבר די הרבה זמן, ואפילו שמועות שווא הטוענות שיהודים ניסו להשתלט מהם על השטח עוררו בעבר שנאת ערבים נגדנו. אם יהודים היו מכירים בגלוי בכוונות כאלה, היו תוצאות איומות, חלילה. לפיכך, עלינו להמתין לישועת ה' ולישועתו שישלח לנו את המשיח ונשמח בישועתו במהירות ובימינו..."

ר' אלט זכה ללמוד תחת הרה"ג מרדכי פרידלענדער זצ"ל והוסמך לרבנות על ידי הרה"ג זלמן נחמיה גולדברג זצ"ל. ר' אלט הוציא שלשה ספרים במגוון נושאים בענייני יהדות ומחשבת ישראל. כתביו מופיעים באנגלית, אידיש, עברית, גרמנית וצרפתית.

¹ הוא היה אחד מ-10 ילדים שנולדו לר' שמואל בנימין סופר, המכונה "כתב סופר". בראשית שנות השבעים של המאה ה-18 הוא התגורר הן באומן והן בקייב, שם נודע כתלמיד חכם מבריק. למרות גילו הצעיר, הוצע לו לתפקיד הרב הראשי של קייב, הצעה שהוא נמנע ממנו. לאחר מכן התגורר כשנתיים בקרקוב, בחברת דודו, הנקרא גם ר' שמעון סופר (מחבר ה"מכתב סופר"). בסביבות שנת 1875 חזר לפרשבורג והתחתן עם בת דודתו, עימה נולדו לו 13 ילדים. הוא הנהיג את הקהילה היהודית בארלאו במשך כ-64 שנים. בזקנתו, כשאיבד את ראייתו, היה קורא לו אחד מתלמידיו את הגמרא עם רש"י ותוספות. ר' סופר היה מתקן את הנער בכל פעם שטעה, שכן היה לו זיכרון יוצא דופן. ביוני 1944 גירשו הגרמנים את ר' סופר ואת כל קהילתו - כ-3,000 יהודים לאושוויץ. הם הגיעו ב-2 ביוני (כ"א בסיון), ונספו בגז כעבור כמה שעות. ר' סופר היה בן 94 בפטירתו. חיבר ספר שו"ת בשם "התעוררות תשובה" ו"שיר מעון" על התורה. על פרסום הספרים הללו הוא הצליח לשלם רק בעזרת אשתו, שמכרה את כל תכשיטיה לכיסוי עלויות ההדפסה. משלוש נשותיו נולדו לר' סופר 15 ילדים, מתוכם 8 נהרגו בשואה.